

El corró. Bous de Vila.

Concert de Bandes.

Dones Progressistes. Cacaus i tramussos.

Preparant les paellas.

Fent els sofregits.

en una nombrosa xarxa d'agrupacions locals i d'agrupacions femenines. Ideològicament propugnà la defensa dels "principis fonamentals de la civilització cristiana". Des d'un punt de vista polític postulà l'accidentalisme, aquell corrent polític que considera accidental, no essencial, la forma de govern d'un país. L'important d'un govern és el contingut i qualsevol contingut és possible dins qualsevol forma de govern, i l'essencial és el seu contingut. Cal recordar que l'accidentalisme fou l'actitud de quasi tota l'oposició democràtica els anys 75-77: acceptar la monarquia de Joan Carles I a condició que aquesta prengués un contingut democràtic i parlamentari. De les formes de govern admitemà la "finalitat social" de la propietat, el salari familiar i la participació de l'assalariat en els beneficis i a l'accionariat de l'empresa. A la DRV convisqueren dos sectors essencials: el reformista social cristia de Lúcia i l'estretament conservador majoritari. Diputat a Corts per València fou ministre d'Obres Pùbliques i Comunicacions l'any 35 durant el bienni radical-ecista dels governs Lerroux i Chapaprieta. Entre els seus llibres es destaquen "Problemas Regionales", "Valencia ante la guerra", "En estas horas de transición" i el volum de poesia "Salterio de mis obras". Lluís Lúcia Lúcia era un avançat de la seva època amb formidable alçada intel·lectual i política, coherència religiosa i extraordinari codíg etic democràtic. En produir-se la sublevació militar del 36 no es va sumar al "alzamiento", va trametre un telegrama al govern acceptant la legitimitat del front popular. El poble de les Covetes està molt orgullós de comptar amb tan alta personalitat entre els seus fills. La inauguració del seu carrer comptà amb la presència de les filles i el nét. Va ser aquest, Lluís Aguiló, qui va exercir de mantenidor la nit de coronació i imposició de bandes a regines i dames.

Les manifestacions de fervor religiós es van succeir amb brillants processons a la Verge i a Sant Roc, misses solemnes i ofrenes de flors. Any rere any s'acompleix la tradició d'honorar els nostres Sants Patrons.

Però són les manifestacions paganes les que ocupen la major part del nostre temps. Una d'elles és la cursa ciclista al circuit urbà. Trenta-tres corredors van donar-li vint voltes. Els guanyadors foren Ximo Vilanova, Juan Manuel Carbonell i Juan Manuel Solsona. Els tres millors locals resultaren ser Joan Manuel Ferreres, Francesc Cuevas i Reinaldo Muñoz. Cal ressenyar la participació de la promesa Marc Fonte. L'afeció va fruir contemplant les estratègies i les evolucions dels esportistes i queda emplaçada pel gran esdeveniment de la Volta a Espanya que en la seva setena etapa del dia dos de setembre i a les 15h46', segons l'hora prevista, ha de creuar el poble.

El vertader tret de sortida de festes el dóna la mascletada de la pirotècnia Tomás de Benicaló i la desfilada de corosses unes hores després. Obrien la desfilada tres gegants recentment empadronats: una xiqueta, un dimoni i una valenciana. Aviat la valenciana tindrà un novio que està a punt d'arribar. Els gegants no han estat encabatjats però de ben segur l'inventiva local els trobarà nom a cadascun d'ells. El creador ha estat el senyor José Antonio Dávalos Montagut que no es conforma amb la seva condició de jubilat i exerceix la seva afeció creativa. En la confecció de la vestimenta i bastidors han col·laborat desinteressadament dos mestres, Angelita Escor i Gaspar Gargallo. Angelita pensa donar vida a un taller d'iniciació a les tècniques d'elaboració de gegants, obert a totes les edats. Aquells que passem dels cinquanta recordem les antigues desfilades de gegants i capgrossos i com els espiavem atemorits en el seu dipòsit al local que l'Ajuntament tenia annex al pati de l'escola.

El Grup de Xancuts i la Banda de Majorettes van animar la desfilada de carrosses. Van resultar guanyadors: El Castell, Bona Nit i Ja venen els segadors. Tancava la desfilada la Banda de Música i els remolcs de quintes i quintos amb aparença una miqueta humida. La Banda de Música llueix cada any més. Ens van regalar abans